

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **T. B.**, trvale bytom E., štátny príslušník E., t.č. Záchytný tábor MÚ MV SR Humenné, *zastúpený Advokátska kancelária Škamla, s.r.o.*, Makovického 15, Žilina, proti odporcovi: **Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Košice - letisko**, o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. PPZ-HCP-PO9-403-011/2014 zo dňa 17. septembra 2014, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Sp/50/2014-31 zo dňa 15. októbra 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 9Sp/50/2014-31 zo dňa 15. októbra 2014 zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň nariadil bezodkladné prepustenie navrhovateľa umiestneného v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 447,98 Eur.

Proti výroku o trovách konania podal navrhovateľ odvolanie z dôvodov uvedených v § 250 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. teda z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že odporca je povinný nahradiť na účet právneho zástupcu odmenu za zastupovanie v sume 1814,33 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Sp/50/2014-31 zo dňa 15. októbra 2014 odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/a b/.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O.s.p. nie je prípustné – ani do merita veci, ani voči trovám konania. Napadnutý rozsudok krajského súdu obsahuje nesprávne poučenie o prípustnosti odvolania proti výroku o trovách konania. Ani takéto nesprávne poučenie o tom, že odvolanie je možné podať, v prípadoch, kedy to zákon nepovoľuje, nezakladá právo na podanie odvolania.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie ako neprípustné odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Nemohol sa zaoberať dôvodmi odvolania ani obsahom napadnutého rozsudku, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu. Preto odvolanie nebolo možné vecne prejednať a o ňom rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. novembra 2014

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská